התן

מאת פאריידיי קהלאטברייי

איור באהר אקהטוואן

פעם לא הייתה בארץ כל
ידידות אלא רק עוינות, ולא כל
טוב אלא רק רע.
היו כבר כל מיני חיות, אך
שונות זו מזו.
בין החיות שעל הארץ היה גם
תן, אבל שונה מכל תן אחר.

התן הזה לא אהב לצוד לארוחות שלו ולטרוף חיות קטנות וחסרות אונים. קשה היה לו לשמוע זעקות של קטנים שאמהות שלהם נהרגו על ידי חיות פראיות. הוא לא רצה שחיות אחרות תברחנה בפניו. לכן הוא החליט להיות צמחוני ולהתקיים רק על זרעים ופירות.

תנים אחרים אמרו "הוא רק מעמיד פנים, אך למעשה הוא צד חיות אחרות כשרק מזדמן.
חיות רבות חשדו ולא התקרבו אליו. הן השמיצו אותו בפני חיות אחרות, כדי שלא יתחברו אליו.

החיות עזבו את התן, אך העצים אהבו אותו וסיפקו לו פרי למזון. צמחים שונים נתנו לו מהזרעים שלהם. התן למד איך לחיות בלי להרוג, וסיפר את צרותיו לעצים ולצמחים. הרבה זמן לקח לחיות להבין שהתן לא מרמה ונשאר צמחוני. הם גם הבינו כי הוא עולה על רבים בתבונתו וידע שלו.

רבים באו אליו לבקש את עצתו
ועזרתו בבעיות שלהם. רבים
קנאו בו ולא אהבו אותו, אך ניצלו
את הידע והעזרה שלו.
כל החיות ביער דיברו עכשיו על
דרך החיים של התן. גם האריה,
מלך היער שמע עליו.

האריה הצעיר, שרק לאחרונה ירש את אביו, חיפש יועץ חכם, שיעזור לו לשלוט בתבונה על חיות היער. הוא ציווה על אנשי החצר שלו להביא את התן לפניו.

"חיפשתי אחד כמוך" אמר המלך "האם תרצה להיות השר היועץ שלי ותעזור לי לגרום לנתינים שלי הצלחה ואושר."

התן לא שמח לעזוב את חייו הפשוטים. הוא חשד באויבים שיעשה לו בחצר המלך והזהיר את האריה "אלה בסביבתך שלא נוהגים ביושר ינסו להתנקם בי."

האריה ניסה לשכנע אותו והבטיח את הגנתו בפני אויבים ואת תמיכתו המתמדת. בסוף התן הסכים ללבוש את בגדי השר ולהישאר בחצר המלך.

תוך זמן קצר התחילו אנשי החצר לחפש דרך להרחיק את התן, כי נוכחותו הפריע להם בתחבולותיהם. הם החליטו לקצר כמה שרק אפשר את זמן משרתו.

בסוף מצאו הזדמנות. היה חורף קשה וקשה היה למצוא טרף. הכל כוסה בשלג עמוק. החיות נאלצו לאכול רק את מה שהצליחו לחסוך לימים קשים.

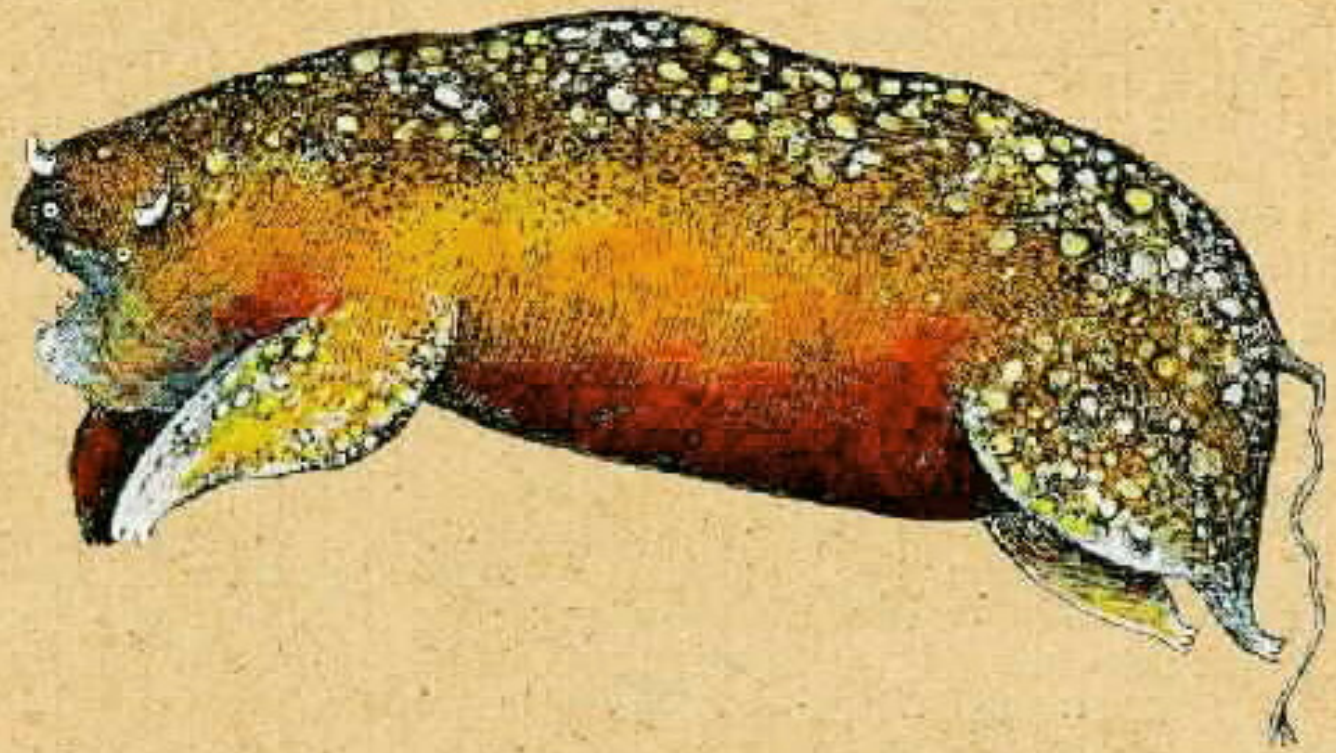

. זאת ניצלו אנשי
החצר. הם גנבו בשר
ממחסני המלך
והסתירו בחדרו של
התן.

האריה הרעב חיפש את
מזונו זמן רב. הוא נהם
בכעס וכל החצר רעדה
מפחד.

המלך ציווה למשרתים
לשמור היטב על מחסני
הבשר שלו, כדי שהוא
לא יסבול מרעב

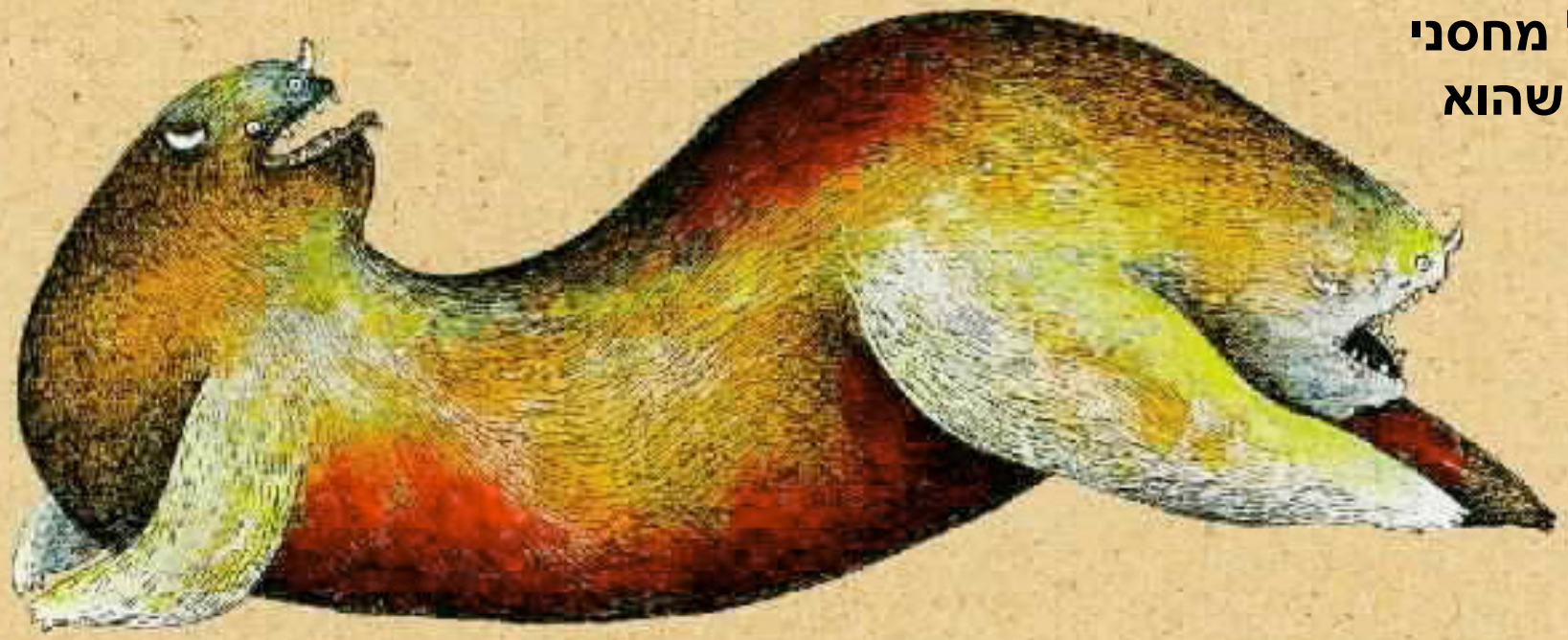

בסוף אמר אחד התחבולנים "מלכינו העצום! צווה לחפש בכל חדרי הארמון ואולי תמצא מי גנב את מזונך".
המלך ציווה למשרתים לחפש בכל החדרים והם מצאו את הבשר הגנוב בחדרו של התן.

התן והאריה הביטו זה בזה בשתיקה. ואז אמר אותו התחבולן "מצאנו את הגנב, אדוני המלך, אך קודם תאכל ותרווה את רעבונך. אחר כך נראה מה לעשות לשר הבוגד שלך. בינתיים נעצור אותו."

האריה נד בראשו והשומרים סחבו את התן למעצר.

בזמן שהמלך אכל, אמו ישבה לידו. היא פקפקה באשמתו של התן. לאחר שהאריה אכל, הוא יכול היה לחשוב ביתר בהירות. אמר "אינני מבין. התן לא אוכל בשר. למה שיסתיר בשר בחדרו?"

"לי ברור הדבר" ענתה אמו "אולי תקרא אליך אחד-אחד את אנשי החצר ותחקור אותם ביחידות. כשהם בודדים, יהיה להם קל יותר לספר אמת, אם תבטיח שלא תעניש אותם."

האריה עשה כעצת אמו.
כשחקר את אנשי החצר
ביחידות הם פחדו מאוד
והודו בתעלול שלהם.

המלך ציווה מיד לשחרר
את התן והתנצל בפניו.

עכשיו האריה סיפר לתן איך ניסו
להתנכל לו אנשי החצר הקנאים. אך התן
הרגיש שאינו יכול יותר להאמין למלך.
יחד עם זאת הוא לא רצה לפגוע בו.

למרות הפצרות של המלך ושל אמו התן לא מוכן היה להישאר במשרתו. האריה ביקש שימתין עוג יומיים ואולי ישנה את דעתו.

לכן אמר "מאחר שאינני יכול לשנות את טבעם של אנשי החצר שלך, וללמד אותם להיות נאמנים לך, מוטב שאעזוב את חצר מלוכתך. תמצא שר יותר אמין שיחליף אותי."

אך התן לא המתין יותר. הוא ארז את חפציו ועזב את הארמון ואת היער. מאז לא ראו אותו יותר.

יש עדיין תנים
רבים ביער הגדול,
אך לא אחד כמו
התן הזה.